

HÀ TỈNH MÌNH THƯƠNG

Nhịp chậm, phong cách dân gian

Nhạc và lời: AN THUYỀN

Với Hà Tĩnh mình rặng mà thương mà nhớ.

Khi tôi ấu thơ gió bụi cát bay lẫn trong sữa thơm mẹ nuôi tôi lớn.

Ơi Hà Tĩnh mình. Đường về có nhớ. Trời chang chang

nắng ai quàng áo tôi. Cho ta thương nhau mỡ hôi chát

mặn. Cho ta thương nhau vắng trắng không lẽ bạn dứt ruột nhớ

mong. Giờ về ta ngược sông La đi
... Hóng bốn mùa thông reo thơ

trên con đò thưở nhỏ bãi ngô chân em còn vương bụi
ai vẫn còn trong cuộc đời lối xưa rêu phong thời gian mòn

phấn. Tóc xanh buông mây trong gió chiều. Nghe câu đò đưa mát
đá vẫn nguyên nơi đây bao nếp nhà. Dân tôi ngàn năm khó

ngọt. Giọng quê nồn nao vàng rắng chiều. Biết sông bao năm bầm khúc
nhọc mà sông chảy chiu câu nghĩa tình biết khi mờ trong khi mờ

ruột cho quê mình gạo trắng nước trong. Núi ... ai Hà Tĩnh
đục rắng là nhục là vinh hỡi ...

ơi, quê mình thương như núi Hồng sông La. Sông cứ chảy trong

ta núi cứ lớn trong ta trăm năm muối mặn gừng cay hỡi
Đi xa lại muốn về khổ đau càng muốn

người. Dù ngàn trùng cách xa ta vẫn nhớ thương
về. Để tình mẹ ấp yêu. Ơi thương biết bao

nhau Hà Tĩnh mình ơi,
nhiều Hà Tĩnh mình ơi.